

Rodna Gruda

Naključna usoda - Slovensko Veleposlaništvo v Buenos Airesu v stavbi, ki sta jo gradila Slovenca

Fate or Coincidence? Slovenian Embassy in Buenos Aires in a Building Built by Two Slovenians

Objavljeno dne/Published on: 11.07.2016

Avtor članka/Article Author: Rok Fink

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu, Agentini, ki pokriva tudi sosedne države Urugvaj, Paragvaj, Čile in Peru, se je že nekajkrat selilo. Iz četrti Belgrano, v severni predel centra, na ulico Suipacha, potem na avenijo Santa Fe in sedaj v ulico Arroyo, ki je v bližini prejšnje lokacije ali kot bi dejali tukaj, le nekaj »kvader« narazen. Arroyo in Suipacha. Ugledna četrt galerij, odličnih hotelov, »fancy« trgovin in restavracij. Tam stoji lep objekt, stilski, ki ga je zgradilo gradbeno podjetje bratov Bencič. Slovencev. Njihov pečat imajo številne prelepe stavbe v mestu: dve v strogem centru na križišču severne diagonale s Florido, še ena na ulici Arroyo (sedaj Hotel Sofitel), na aveniji Cordoba, na Maipu ... Seznam bi bil preobsežen.

The Slovenian Embassy in Buenos Aires, which is also responsible for the neighboring Uruguay, Paraguay, Chile and Peru; has moved a couple of times: from the Belgrano quarter to the north part of the city center, and then to the Suipacha Street, followed by the Santa Fe Avenue. Finally, the Embassy moved to its current location at the Arroyo Street, only a couple of blocks from its previous locations. Arroyo and Suipacha are a part of an esteemed quarter with many galleries, excellent hotels, fancy retail stores and restaurants. Located in the quarter, is a beautiful and stylish building built by the Bencič Brothers Company whose founders, the Bencič brothers, are Slovenians. They cooperated on the building of numerous beautiful buildings in the city. Two of them are located in the very center, at the intersection of Northern Diagonal and Florida; another one on the Arroyo Street (the Sofitel Hotel); one on the Cordoba Avenue; another on Maipo ... And the list goes on.

Veleposlanica Jadranka Šturm Kocjan, ob prevzemu predstavništva pred nekaj meseci nad prostori v Santa Fe, kot mi je sama dejala, ni bila preveč navdušena. Bili so veliki, preveliki za majhno ekipo petih zaposlenih, in nefunkcionalni, po desetih letih uporabe že precej potrebni nujne obnove, predvsem pa zelo dragi. Glede na navodila Ministrstva RS za zunanje zadeve, da je treba varčevati in racionalizirati delovni proces, je predlagala, da se poiščejo manjši, ustrežnejši in cenejši prostori, kar je ministrstvo sprejelo in odobrilo selitev.

In tako je sedaj veleposlaništvo v Bencičevem objektu. Naključna »usoda«: slovensko veleposlaništvo v stavbi z imenom »Edificio Miguel Bencich«.

A Miguela in Maximiliana Benciča v slovenskem tisku, ne v lokalnem ne v nacionalnem, niso kaj preveč omenjali, v slovenskem tisku. Nerazumljivo, če me spomin ne vara, nista bila vključena v obširno razstavo Slovencev v Argentini, ki je dobila prostor v hotelu »Inmigrante« in jo je obiskalo ogromno število ljudi (dodati moram da Benciča nista bila edino, kar sem tedaj pogrešal ...).

Osebi, ki sta poznali Massimiliana, sta mi posvetili nekaj časa in tudi izročili gradivo – kolikor ga sploh je, da lahko o teh gradbenikih izvemo nekaj več. To sta gospa Ana Ličen in gospod Rodolfo Može, ki govorita lepo

primorsko slovenščino. Ana se spominja, kako je bilo Massimilianu prijetno slišati otroke (njo, na primer) pogovarjati se v slovenščini, ko je hodil k njim na obisk. In gospod Može je bil kot knjigovodja večkrat v stiku s podjetjem Bencich. Še en zanimiv podatek: Ana Ličen je nekaj časa stanovala v tej stavbi na ulici Arroyo!

Niso točni podatki o izvirnem kraju bratov Bencič. Sta s Krasa ali pa iz Svetega Križa pri Trstu – če velja slednja možnost, je spet naključje, da je iz istega kraja tudi Viktor Sulčič in celo slavni tenorist Carlo Cossutta (Košuta). Prav tako nismo mogli preveriti, ali je priimek »Bencič« ali »Benčič«. Sodeč po argentinski različici »Bencich« se bolj nagibamo k prvi možnosti.

Najprej je leta 1908 prišel v Argentino Miguel. Massimiliano, starejši treh bratov, rojen 1886., je prispel v Buenos Aires 13. maja 1910. Oba gradbenika, sta imela priložnost sodelovati pri gradnji odtočnih kanalov v mestu in v ta namen ustanovila podjetje. Od takrat naprej, je le-to samo rastlo. S slavnimi arhitekti sta gradila znamenite, ogleda in občudovanja vredne stavbe.

Veleposlanico Jadranko Šturm Kocjan smo vprašali, kako je prišlo do odločitve, da je treba preseliti veleposlaništvo v druge prostore?

Moram priznati, da je bil moj prihod na veleposlaništvo v Santa Fe konec lanskega oktobra, kar se tiče samega prostora, zame precej neprijetno presenečenje. Bili so zelo veliki, 450 m², od tega skoraj 200 m² hodnikov, ki jih je veleposlaništvo sicer uporabilo za priložnostne razstave, ki pa so bile zaradi specifične diplomatskega okolja bolj malo obiskane. Gre namreč za prostore, v katere je vstop zaradi varnostnih zahtev omejen in ni odprt za javnost. Prostori so bili tudi že precej obrabljeni in potrebni temeljite obnove, za kar pa trenutno Ministrstvo RS za zunanje zadeve nima denarja. Tudi cena najema je bila zelo visoka in zaradi velike površine so bili visoki tudi stroški skupnega vzdrževanja v veliki poslovni zgradbi ter komunalni stroški (voda, elektrika, ogrevanje), saj so znašali mesečno okoli 3.000 dolarjev.

V duhu varčevanja in izboljšanja delovnih pogojev, predvsem pa v želji, da bi slovensko veleposlaništvo imelo lepšo predstavljenost v državi, kjer živi velika slovenska skupnost, sem predlagala selitev.

Gospe Silviji iz nepremičninske agencije sem predstavila potrebe veleposlaništva in možnosti plačila ter na koncu na pol v šali, na pol zares dodala, »da bi bilo najlepše, če bi dobili prostore v kakšni Bencičevi palači«, saj so njihove stavbe med najlepšimi v mestu in je poseben prestiž, če živiš ali delaš v njih. Pogoj je tudi bil, da bi bili novi prostori v bližini prejšnjih, saj so ljudje navajeni na ta okoliš in nismo se želeli seliti na drug, bolj oddaljen del mesta.

Je bila torej odločitev za lokacijo v Bencičevem objektu golo naključje?

Nista minila dva tedna od pogovorov z gospo Silvijo, ko me je poklicala in dejala, da ima proste prostore v Bencičevi hiši v ulici Arroyo, vendar moramo hitro pogledati, ker je interes zanje zelo velik. Spominjam se, da sem »vse spustila iz rok« in skupaj s kolegico Petro, mojo namestnico, sva takoj odhiteli na ogled. Obe sva bili v trenutku navdušeni nad vsem, lokacijo, čudovitimi prostori z originalnimi tlaki, vrati, okni...Napis BENCIČ nad vhodnimi vrati in na tleh je bil tisti »dodatek«, ki je dal odločilen slovenski in državniški pomen.

Sledila so precej zahtevna in na trenutke težka pogajanja o ceni, pogojih najema ... a na koncu smo se z lastnicama, ki sta – spet zanimivo- potomki družine Bencič, vse lepo dogovorili in po mesecu dni selitve začeli delovati na novi lokaciji. Selitev veleposlaništva je namreč zelo zahtevna zadeva, predvsem zaradi varnostno-informacijskega sistema, ki ga je potrebno vzpostaviti in ga izvajajo sodelavci z našega ministrstva. Zahtevno je bilo tudi urejanje arhiva, ki od odprtja ambasade leta 1994 ni bil v popolnosti urejen.

Verjetno pa ni naključno, da je v isti četrti, saj je le-ta zelo primerna za predstavništvo in tudi ljudje so že navajeni priti v to četrt za konzularne opravke ali nasploh.

Kot sem že dejala, smo želeli ostati v istem okolišu zaradi prepoznavnosti lokacije, ki je sicer zelo lepa, dostopna z javnim prevozom in skoraj vsak pozna hotel Sofitel, ki je med najprestižnejšimi v mestu in v neposredni bližini naše nove lokacije. Cela ulica Arroyo ima Bencičev pečat, kar me zelo veseli in ni čudno, da veliko ljudi reče, da je to ena najbolj elegantnih in lepih ulic mestu. Za razmere v Buenos Airesu je tudi zelo kratka, le nekaj več kot 100 metrov ali »dva kvadra«.

Bi želeli kaj dodati, posebno v zvezi z kakem načrti ali delovanjem nasploh?

V Buenos Airesu se dobro počutim, s slovensko skupnostjo sem navezala lep odnos, prav tako s predstavniki tukajšnjih oblasti in želim si, da bi bilo moje delo uspešno in v zadovoljstvo obeh držav. Ob letošnji obeležitvi 25 let slovenske državnosti bomo junija pripravili vrsto praznovanj. Takrat bo v Buenos Airesu »Mesec Slovenije«, ki se ga bo najverjetneje udeležil gospod Gorazd Žmavc, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu. Želim si, da bi še v tem letu, letu pomembnih obletnic, 25. let samostojne Slovenije in 200 let neodvisnosti Argentine, predsednik Slovenije g. Borut Pahor obiskal Argentino.

Vabljeni in dobrodošli v novih prostorih Veleposlaništva RS v Arroyo 880!

[Slovensko
veleposlaništvo v
Argentini](https://www.rodnagruda.si/znani_slovenci/2016071109081993/)